

produktionen, som Danmark har, så ville hele Østersøen lugte, for så var den død af kvælstof-forurening og dermed følgende algevækst.

Østersøen dør altså, hvis man i alle lande omkring den fabrikerer lige så meget forurening pr. indbygger i forhold til landbrugsproduktionen, som vi gør i Danmark. Sådan er det bare, og at Venstre ikke vil erkende det, er jo dybt tragisk. Men selv om Ignalina er et grundlæggende og dramatisk problem, som vi har liggende uløst alt for tæt ved os, betyder det selvfølgelig ikke, at man skal blande æbler og pærer sammen.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Senere skal jeg nok redegøre for Dansk Folkepartis holdning til den dagsorden, som jeg har sagt at vi stemmer imod, men jeg vil da godt åbne lidt for det, for som hr. Jens Hald Madsen sagde, står der ganske rigtigt, at der skal udarbejdes »en samlet evaluering af den hidtidige Øststøtte inden årets udgang«, og det kan Dansk Folkeparti tilslutte sig hundrede procent, for det vil være godt.

Men det øvrige i dagsordenen fastholder jo stort set blot den politik, der hidtil har været på området, og der er jo ikke noget om, at f.eks. nogle af ulandsmidlerne skal kanaliseres over til Øststøtten, eller nogle af de andre ganske udmærkede ting, som hr. Jens Madsen forholdt sig til i sin ordførertale. Det er der jo ikke noget om. Og det, der står i den første linje: at »Folkeetinget fastslår, at Danmark agter at videreføre en aktiv bi- og multilateral støtte«, er jo nøjagtig det samme, som vi har set hidtil.

Jeg vil understrege, at det, at man skal udarbejde en samlet evaluering inden årets udgang, er fint nok for Dansk Folkeparti, men det er jo blot en detalje i denne dagsorden.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Jeg tror, diskussionen med SF's ordfører kunne fortsætte i det uendelige, og spørgsmålet om, hvorvidt vi ønsker at gøre en mindre indsats på miljøområdet her i landet, er bare udtryk for proportionsforvrængning, for når jeg f.eks. ser, at man sænker ubåde fyldt med atomaffald, og at eksperterne flygter fra atomkraftværkerne, så mener jeg godt nok, at det har en lidt højere prioritet i den overordnede debat, end Gudendånen har – det er nu min filosofi.

Med hensyn til det, der blev sagt af Dansk Folkeparti, er det helt korrekt, at vi ikke har fået alle ting med i dagsordenen, og det er også derfor, jeg i min ordførertale gjorde opmærksom på, at vi mener, at det er forkert, at det erhvervsrelaterede indsatsområde er blevet nedprioriteret, og at det er forkert, at der ikke er en større koordination med de danske virksomheder i den totale indsats.

Vi kan ikke få alle ting med, men for os er det overordnet vigtigt, at vi i hvert fald får evalueret, hvad der foregår, og hvilken indsats der gøres, og at der kommer en bedre koordination af og dermed bedre styr på, hvad disse ressourcer egentlig bruges til.

Og med hensyn til det, der foregår i f.eks. Sverige, hvor man markant bruger Østersørådet til at profilere sig på og har flyttet nogle af ressourcerne fra ulandshjælpen over til Øststøtten, fordi man har prioriteret det noget højere, synes vi i hvert fald, at regeringen burde overveje, om det ikke var en mulighed at se på, hvordan ressourcefordelingen mellem ulandsbistanden og Øststøtten er.

Formanden:

Så er det fru Anne Birgitte Lundholt som ordfører.

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Murens fald ændrede verden, også den verden, som vi danskere lever i, for nye perspektiver åbnede sig: Østersøregionen kunne igen blive betragtet som et samlet kraftcenter, og vi har fået mulighed for at rette op på nogle af de mange problemer, som de mange år under kommunismens åg har bibragt både dele af Østersøregionen og det øvrige Østeuropa. Nye og genfødte demokratier bankede på døren, og vi har fra dansk side både en forpligtelse og en lyst til at hjælpe dem, så godt vi kan.

Det gav også anledning til, at vi fra dansk side under den forrige regering startede de specielle hjælpeprogrammer, og der var meget at tage fat på: miljømæssig opretning, indretning af et moderne samfund og udvikling af handelsforbindelserne, så der kan skabes økonomisk vækst.

Støtten har nu fungeret i nogle år, og vi kender eksempler på både gode og dårlige resultater. Så nu må det være på tide, at der sættes ind med en effektiv resultatvurdering, sådan at vi fremover kan indrette støtten efter de indvundne erfaringer.